

บทที่ 7

การวิเคราะห์ผลการทดลอง

การวิเคราะห์ผลการทดลองได้รวบรวมไว้ในตารางที่ 7.1 ถึง 7.10 และกราฟ ตั้งแต่รูปที่ 7.1 ถึง 7.11 ตัวอย่างการคำนวณได้แสดงไว้ในภาคผนวก ข. การสรุปและวิเคราะห์อ้างอิงจากตารางและกราฟดังกล่าวนี้ การหย่อนตัวที่อ้างอิงถึงจะหมายถึงระยะตั้งจากแนวระดับของคอร์คระหว่างปลายทั้งสองข้างของโครงสร้างจำลอง

7.1 ความสัมพันธ์ของน้ำหนักบรรทุกกับการหย่อนตัวและแรงดึงในเคเบิล

กราฟแสดงความสัมพันธ์ของน้ำหนักบรรทุกทุกกระจายสม่ำเสมอเต็มช่วงกับการหย่อนตัวที่ความยาวช่วงค้ำง ๆ แสดงไว้ในรูปที่ 7.1 ในกรณีน้ำหนักบรรทุกทุกกระทำเป็นจุด แสดงไว้ในรูปที่ 7.2 ในการทดลองกระทำในเฉพาะช่วงอีลาสติกของวัสดุ จากผลการทดลองแสดงให้เห็นว่าที่แรงดึง 1300 กิโลกรัมต่อเส้นในเคเบิล (เส้นลวดอัดแรง) ของความยาวช่วงโครงสร้างจำลอง 9.00 เมตร นั้น ความสัมพันธ์ของน้ำหนักบรรทุกและการหย่อนตัวเป็นแบบไร้เชิงเส้น ซึ่งตามทฤษฎีจะอยู่ในรูปของฟังก์ชันอัตรากการหย่อนตัวที่เพิ่มขึ้นยกกำลังสามกับน้ำหนักบรรทุก ตามสมการที่ 3.15

ส่วนแรงดึงในเคเบิลนั้น ยิ่งเคเบิลมีความตึงมาก น้ำหนักบรรทุกที่เพิ่มขึ้นมานั้นจะไปเพิ่มแรงดึงในเคเบิลน้อยลง ในกราฟรูปที่ 7.1 ที่ความยาวช่วงของโครงสร้างจำลอง 3.00 เมตร เส้นกราฟความสัมพันธ์ของน้ำหนักบรรทุกกับแรงดึงในเคเบิลเกือบเป็นเส้นระดับหรือแรงดึงในเคเบิลคงที่ แม้น้ำหนักบรรทุกจะเพิ่มขึ้นก็ตาม ในรูปที่ 7.3 แสดงความสัมพันธ์ของแรงดึงส่วนที่เปลี่ยนแปลงไปเมื่ออัตรากการเพิ่มของน้ำหนักบรรทุกคงที่กับการหย่อนตัวของโครงสร้างจำลอง จากเส้นกราฟแสดงว่า เมื่อการหย่อนตัวต่อความยาวช่วงเพิ่มมากขึ้น อัตรากการเพิ่มของแรงที่เปลี่ยนแปลงไปในเคเบิลจึงจะมากขึ้น

ในกรณีของน้ำหนักบรรทุกทุกกระทำเป็นจุดนั้น พฤติกรรมของการหย่อนตัวและแรงดึงในเคเบิลเป็นในทำนองเดียวกันกับกรณีน้ำหนักบรรทุกทุกกระจายสม่ำเสมอ

สำหรับการหย่อนตัวที่จุดกึ่งกลางช่วง จากการวัดค่าที่ได้จากการทดลอง ได้ผลใกล้เคียงกับทฤษฎีซึ่งค่าความผิดพลาดอยู่ระหว่าง 5 ถึง 11 เปอร์เซ็นต์ และสำหรับกรณีน้ำหนักบรรทุกกระทำเป็นจุดค่าความผิดพลาดอยู่ระหว่าง 2 ถึง 7 เปอร์เซ็นต์ รูปที่ 7.5 และ 7.6 แสดงกราฟของการหย่อนตัวกับความยาวช่วงที่แรงดึงคงที่มีลักษณะการหย่อนตัวตามสมการพาราโบลา

7.2 น้ำหนักบรรทุกสถิตเคียงศูนย์

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ตามหลักการในบทที่ 4 แสดงอยู่ในตารางที่ 7.9 มุมบิดของแผ่นพื้นจะมากที่สุดที่ตำแหน่งที่แรงบิดภายนอกมากกระทำ แต่เมื่อรวมผลการหย่อนตัวของเคเบิลแล้วจะเกิดการหย่อนตัวมากที่สุดที่บริเวณกึ่งกลางช่วง แรงบิดที่เกิดขึ้นในแผ่นพื้นมีค่าไม่มาก แรงดึงที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากการบิดเกิดในเคเบิลแฉวนอกสุดจะมีค่ามากที่สุด ส่วนบริเวณศูนย์ถ่วงของหน้าตัดจะไม่เพิ่มขึ้น เนื่องจากการบิดนี้ ความสัมพันธ์ของแรงบิดกับมุมของการบิดแสดงในรูปที่ 7.11

7.3 ความถี่ของการสั่น

กราฟแสดงความสัมพันธ์ของความถี่ค่าต่ำสุดของการสั่น (natural frequency) กับการหย่อนตัวที่ไม่มีหน่วยได้แสดงไว้ในรูปที่ 7.7 ถึง 7.9 ที่ค่าแรงดึงต่าง ๆ กัน จากผลการทดลองได้ผลใกล้เคียงกับการคำนวณ แต่ที่แรงดึงต่าง ๆ กัน จากผลการทดลองได้ผลใกล้เคียงกับการคำนวณ แต่ที่แรงดึงสูงมาก ๆ การคำนวณที่ได้จากทฤษฎีประเมินค่าความถี่ของการสั่นได้สูงกว่าผลการทดลอง ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากการวิเคราะห์โดยอาศัยทฤษฎีพลังงานส่วนใหญ่จะให้ค่าตอบชนิด upper bound การเปรียบเทียบผลของการทดลองกับทฤษฎีแสดงไว้ในตารางที่ 7.10

การสั่นของโครงสร้าง เนื่องจากน้ำหนักบรรทุกไดนามิกในขั้นต้น mode ของการสั่นจะซับซ้อนเพราะเคเบิลมี infinite degree of freedom ซึ่งในการทดลองไม่สามารถกำหนดให้โครงสร้างสั่นใน mode ที่ต้องการได้ ในการวัดค่าความถี่ของการสั่นที่ fundamental mode จึงอาศัยหลักการที่ว่า เมื่อโครงสร้างถูกทำให้สั่นเมื่อระยะเวลาผ่านไปพอสมควร

โครงสร้างนั้นจะสั่นตัวอยู่ใน fundamental mode โดย mode อื่น ๆ จะ damp หายไป จึงทำการวัดค่าที่ปลายช่วงคลื่น ซึ่ง mode ส่วนใหญ่จะเป็น fundamental mode แล้ว จากรูปที่ 7.10 แสดง mode ของการสั่นในรูปของ sine wave ที่จะได้ค่าความถี่ต่ำสุดของการสั่น

7.4 การคาดหมายพฤติกรรมโครงสร้างต้นแบบ

ในการสร้างโครงสร้างจำลองเพื่อศึกษา จะจำลองรูปร่าง (model geometry) เหมือนโครงสร้างต้นแบบ (prototype) แต่การจำลองรูปร่างเหมือนแล้วลดขนาดลงมานั้น ไม่สามารถย่อส่วน พารามิเตอร์ (parameters) ของโครงสร้างจำลองและโครงสร้างต้นแบบจริงได้อย่างตรงไปตรงมา เพื่อที่จะทราบพฤติกรรมของโครงสร้างต้นแบบ จึงต้องศึกษา dimensional analysis⁽¹⁰⁾ ในปัญหาสแตติก โดยมีพารามิเตอร์ที่เกี่ยวข้อง คือ

พารามิเตอร์	สัญลักษณ์	หน่วย
พื้นที่หน้าตัด เค เบิ้ล	A	L^2
ค่าคงที่อีลาสติค	E	FL^{-2}
ความยาวช่วง	L	L
การเคลื่อนที่ตามแนวตั้ง	v	L
แรงดึงตามแนวราบ	H	F
น้ำหนักบรรทุกทุกกระทำ เป็นจุด	P	F
น้ำหนักบรรทุกทุกกระจายสม่ำเสมอตาม		
ความยาวช่วง	w	FL^{-1}

เมื่อเลือกรูปร่างโครงสร้างจำลอง เหมือนโครงสร้างต้นแบบจะให้ความสัมพันธ์ในเทอมที่ไม่มีหน่วยคือ

ปัญหา สแตติก

$$1) . \quad \left(\frac{EA}{H}\right)_m = \left(\frac{EA}{H}\right)_p$$

อักษรห้อย m แทนโครงสร้างจำลอง, P แทนโครงสร้างต้นแบบ

$$H_m = H_p \frac{E_m A_m}{E_p A_p}$$

$$\text{ถ้า } E_m = E_p$$

$$H_m = H_p \frac{A_m}{A_p} = H_p \frac{1}{\lambda^2}$$

เมื่อ λ = scale ratio

$$2) . \quad \left(\frac{P}{H}\right)_m = \left(\frac{P}{H}\right)_p$$

$$P_m = P_p \frac{H_m}{H_p} = P_p \frac{1}{\lambda^2}$$

$$3) . \quad \left(\frac{wL}{H}\right)_m = \left(\frac{wL}{H}\right)_p$$

$$w_m = w_p \frac{L_p H_m}{L_m H_p} = w_p \lambda \frac{1}{\lambda^2}$$

$$= w_p \frac{1}{\lambda}$$

ถ้าเงื่อนไขจากกรณี 1 ถึง 3 สอดคล้องกัน การคาดการณ์เคลื่อนที่หรือการหย่อนตัวจะได้

ความสัมพันธ์ คือ

$$\left(\frac{v}{L}\right)_p = \left(\frac{v}{L}\right)_m$$

$$v_p = v_m \lambda$$

ในตารางที่ 7.11 แสดงแรงดึงและการหย่อนตัวของโครงจำลองช่วงยาว 9.00 เมตร ที่น้ำหนักบรรทุกทุกขนาดต่าง ๆ และการคาดหมายพฤติกรรม โครงสร้างต้นแบบจากโครงจำลองขนาดความยาวช่วง 9.00 เมตร โดยกำหนดโครงจำลองใช้ความสัมพันธ์ข้อ 1 ถึงข้อ 3 ในการวิเคราะห์หิมิตี คาดหมายพฤติกรรมโครงสร้างต้นแบบที่ความยาวช่วง 40 เมตร ซึ่งสมมติให้โครงสร้างต้นแบบมีแรงดึงในเคเบิ้ลรวมเท่ากับ 700 ตัน แผ่นพื้นกว้าง 2.80 เมตร หนาโดยเฉลี่ยประมาณ 0.15 เมตร ดังแสดงในตารางที่ 7.12